

၁-နှစ်မှတစ်ကြိမ် မြတ်ကထိန်

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကထိန်ခင်းခြင်း၊ ကထိန်အလှူ ပွဲပြုလုပ်ခြင်းတို့ကို အလွန်ပင် စိတ်ဝင်စားကြပေသည်။ ကထိန်အလှူ များသို့ မိသားစုတို့ တပျော်တပါး သွားလေ့ရှိကြပေသည်။ ကထိန် အလှူရှင်များကလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုကျွေးမွေးလေ့ ရှိ ကြပေသည်။ စားဖွယ်သောက်ဖွယ်များကို အထူးစီမံ၍ ကျွေးမွေးလေ့ ရှိကြပေသည်။ ကထိန်အလှူပွဲသို့ လာရောက်ကြသူများကလည်း ပျော်ပျော်ပါးပါး သုံးဆောင်မှီဝဲ စားသောက်ကြပေသည်။ ကထိန်တရား ကိုလည်း ကထိန်အလှူရှင်များနှင့်အတူ နာယူလေ့ရှိကြပေသည်။ ၁- နှစ်မှတစ်ကြိမ် လှူဒါန်းခွင့်ရသောကြောင့် အလွန်အကျိုးကြီးမြတ်သည် ဟု ယုံကြည်ကြပေသည်။ “သင်္ကန်းမှာကထိန်၊ ကျောင်းမှာသိမ်”ဟူ ၍ပင် ဆိုရိုးပြုကြပေသည်။

ကထိန်နှင့်စပ်၍ သိဖွယ်ရာများမှာ -

- (၁) ကထိန်ဆိုသည့် စကား၏အဓိပ္ပါယ်၊
- (၂) ခင်းခြင်းဆိုသည့် စကား၏အဓိပ္ပါယ်၊
- (၃) ကထိန်ခင်းရခြင်းအကြောင်း၊
- (၄) ကထိန်ခင်းရခြင်းအကျိုး၊
- (၅) ကထိန်အလှူ မွန်မြတ်သည်ဟု ဆိုရခြင်း ဤ(၅)မျိုးမှာ သိဖွယ်ရာ ကောင်းလှပါပေသည်။

၁-နှစ်မှတစ်ကြိမ် မြတ်ကထိန်

(၁) ကထိန်ဟူသော စကားသည် “ကထိန်”ဟူသော ပါဠိမှ သက်ဆင်းဖြစ်ပေါ်လာသော စကားဖြစ်ပေသည်။ “ကထိန်”ဟူသော ပါဠိက မြဲခြင်းဟူသော အနက်ကို ဟောပါသည်။ မြဲခြင်းအမျိုးမျိုးတို့တွင်လည်း အချိန်ကာလမြဲခြင်းနှင့် အကျိုးတရားမြဲခြင်းတို့ကို ဟောပါသည်။ ကထိန်ဟူသည် အချိန်ကာလအားဖြင့်လည်း မြဲ၏၊ အကျိုးတရားအားဖြင့်လည်း မြဲ၏ဟု အဓိပ္ပါယ်ရပါသည်။

အချိန်ကာလမြဲပုံ

မြတ်စွာဘုရား သတ်မှတ်ပေးထားသော အချိန်ကာလအတွင်းမှာသာ ကထိန်ခင်းခြင်းကို ပြုလုပ်ကြရသောကြောင့် ကထိန်သည် အချိန်ကာလအားဖြင့် မြဲပေသည်။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁) ရက်နေ့မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင် တစ်လအတွင်းမှာသာ ကထိန်သင်္ကန်းလှူခြင်း၊ ကထိန်ခင်းခြင်းကို ပြုလုပ်ရမည်ဟု မြတ်စွာဘုရား၏ အမိန့်အာဏာတော်ဖြင့် ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ပေးထားသောကြောင့် တစ်လအတွင်းမှာသာ ကထိန်ခင်းခြင်းကို ပြုလုပ်ကြရပေသည်။ အခြားသော နတ်တော်၊ ပြာသို၊ တပို့တွဲစသော လများသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ကထိန်ခင်း၍ မရကြပေ။ သို့ဖြစ်၍ ကထိန်သည် အချိန်ကာလအားဖြင့် မြဲခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ အချိန်ကာလ၊ ပြောင်းမရ၊ မြဲလှကထိန်မည်။

အကျိုးမြဲပုံ

ကထိန်ခင်းသော ကျောင်းတိုက်၌ နေထိုင်ကြသည့် (ပုရိမဝါမှထသော) ရဟန်းတော်တို့သည် ကထိန်အကျိုး(၅)ပါးကို ရရှိစေဟု မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုပေးသနားတော်မူသော အကျိုးတရား(၅)ပါးကို

သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့မှစ၍ တပေါင်းလပြည့်နေ့တိုင် အောင် (၅)လအထိ မြို့စွာတည်နေ၏။ တစ်ပါးသောလများသို့ ကထိန် အကျိုးတရားများ ပြောင်းသွားခြင်း မရှိပေ။ သို့ဖြစ်၍ ကထိန်သည် အကျိုးတရားအားဖြင့်လည်း မြဲခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ အကျိုးတရား၊ ရွှေမသွား၊ မြဲငြားကထိန်မည်။

(၂) ခင်းခြင်းဟူသည် ကထိန်အကျိုးများကို ကျယ်ပြန့်သွားအောင် ပြုလုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကထိန်မခင်းသော ကျောင်းတိုက် ၌ နေထိုင်ကြသော ရဟန်းတော်တို့သည် သီတင်းကျွတ်လ ပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့အထိ (၁)လသာ ကထိန်အကျိုးကို ရရှိကြပေသည်။ ကထိန်ခင်းသော ကျောင်းတိုက်၌ နေထိုင်ကြသော ရဟန်းတော်တို့သည် (၁)လ မှ (၅)လအထိ ကျယ်ပြန့်၍ အကျိုးတရားများကို ရရှိကြပေ သည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ တစ်လကျိုးကာ၊ ငါးလပွား၊ ပြန့်သွားခင်းသည်မည်။

ဥပမာ - မိမိတို့အိမ်သို့ ဧည့်သည်များ ရောက်ရှိလာ၍ ငါးခေါက် ခေါက်ထားသော ကော်ဇောကြီးကို ခင်းချ၊ ဖြန့်ချလိုက်သောအခါ တစ်ဆယ့် ငါးဆယ့် ကျယ်ပြန့်သွားသကဲ့သို့ ထိုအတူ ဒကာ၊ ဒကာမ များက ကထိန်သင်္ကန်းကို လှူဒါန်းလိုက်သောအခါ သံဃာတော်များ က ဝိနည်းကံဖြင့် ကထိန်ခင်းလိုက်သည်ရှိသော် သီတင်းကျွတ်လ ပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့အထိ (၁)လ သာ ရရှိသော အကျိုးမှ တပေါင်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင် (၅)လအထိ ကထိန်အကျိုးတရားများ ကျယ်ပြန့်သွားပေသည်။ ကထိန်အကျိုးတရား

၁-နှစ်မှတစ်ကြိမ် မြတ်ကထိန်

(၅)ပါးကို ရဟန်းတော်များ (၁)လမှ (၅)လအထိ ကျယ်ပြန့်စွာ ခံစားခွင့် ရရှိကြပေသည်။

ဤကဲ့သို့ ဒကာ၊ ဒကာမများက သင်္ကန်းလှူဒါန်း၍ ဆရာတော် သံဃာတော်များက (၁)လမှ (၅)လအထိ ကထိန်အကျိုးတရား ကျယ်ပြန့်သွားအောင် ဝိနည်းကံဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းကိုပင် ခင်းသည်ဟု ဆိုရပါသည်။

(၃) ကထိန်ခင်းရခြင်းအကြောင်းမှာ - မြတ်စွာဘုရားလက်ထက် တော်အခါက ပါဝေယျကတိုင်းသား ရဟန်း(၃၀)တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ဖို့ရာ ရောက်လာကြရာတွင် သင်္ကန်းကို မိုးစို၍ သင်္ကန်းဖြင့် ပင်ပန်းနေကြသောကြောင့် ကထိန်ခင်းခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည်။

ပါဝေယျကတိုင်းသား ရဟန်း(၃၀)တို့၏ ရဟန်းဖြစ်လာရခြင်း အကြောင်းမှာ - မြတ်စွာဘုရား ဘုရားဖြစ်ပြီး၍ တစ်ဝါရပြီးသော အခါ ဥရဝေလတောသို့ ကြွသွားတော်မူ၍ သစ်ပင်ရင်းတစ်ခုမှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီညီနောင် မင်းသား(၃၀)တို့သည် ဥရဝေလတောထဲသို့ ဇနီးမယားတို့နှင့်တကွ ဥယျာဉ်ကစားပျော်ပါးဖို့ရာ ရောက်လာကြပေသည်။ မင်းသားတို့ ပျော်ပါးကစားနေကြစဉ် အတားဇနီးမယားဖြစ်သူ တစ်ဦးသည် အရှင်မင်းသား၏ ပစ္စည်းဥစ္စာများကို ခိုးယူ၍ ထွက်ပြေးသွားလေ၏။ မင်းသား(၃၀)တို့သည် ခိုးယူထွက်ပြေးသွားသော အမျိုးသမီးကို လိုက်ရှာကြရာ မြတ်စွာဘုရားကို တွေ့မြင်ကြလေ၏။ မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ပျောက်သွားသဖြင့် လိုက်ရှာကြရသည့်အကြောင်း လျှောက်ထားကြလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားက “မင်းသားတို့ ... အမျိုးသမီးကို ရှာခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကို ရှာခြင်းတို့တွင် အဘယ်ရှာခြင်းက ပိုမြတ်သနည်း”ဟု မေးတော်မူ၏။ ပါရမီရင့်ကျက်နေကြသော မင်းသားတို့က “မိမိကိုယ်ကို ရှာခြင်းက ပို၍မြတ်ပါသည်”ဟု လျှောက်ထားကြလေ၏။ “ဤကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို ရှာခြင်းက ပိုမြတ်လျှင် သင်တို့ထိုင်ကြ၊ ငါဘုရား တရားဟောမည်”ဟု မိန့်ကြားကာ တရားဟောတော်မူ၏။ တရား၏ အဆုံး၌ မင်းသား(၃၀)တို့သည် သောတာပန် ဖြစ်သွားကြလေ၏။ မြတ်စွာဘုရားက “ထေ ဘိက္ခုဝေါ”ဟု ခေါ်တော်မူလိုက်ရာ ရဟန်းများ ဖြစ်သွားကြလေ၏။

ထိုရဟန်း(၃၀)တို့သည် အာရညကင်ဓုတင်ကို ဆောက်တည်၍ တော၌သာ နေကြ၏။ ပိဏ္ဏပါတ်ဓုတင်၊ ပံသုကူဓုတင်၊ သင်္ကန်းသုံးထည် ဖြင့်သာ နေခြင်း (တိစီဝရိက်)ဓုတင်တို့ကို ဆောက်တည်၍ နေကြလေကုန်၏။ ထိုရဟန်း(၃၀)တို့သည် (၁၃)နှစ်တိုင်တိုင် တောအရပ်မှာ နေကြပြီးသောအခါ မြတ်စွာဘုရားကို အလွန်ဖူးမြင်လိုကြသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ခရီးထွက်ကြလေသည်။ ခရီးကား အလွန်ဝေးကွာလှသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာ သာဝတ္ထိပြည်သို့ မရောက်မီ ဝါဆိုဖို့ရာ အချိန်ကျရောက်လာသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် (၆)ယူနော ကွာဝေးသော သာကေတမြို့မှာ ဝါဆိုကြရပေသည်။

ဝါကျွတ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် (ပဝါရဏာပြုပြီးလျှင်) မြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ဦးတည်၍ ခရီးထွက်ကြလေ၏။ လမ်းခရီးတွင် မိုးက အလွန်ရွာသွန်းသဖြင့် သင်္ကန်းများ မိုးစို၊ ရွံ့ညွန်များပေကျ၍ ပင်ပန်းစွာ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ရောက်လာကြလေ၏။ မြတ်စွာဘုရားက “ချစ်သားရဟန်းတို့ ... ကျန်းကျန်းမာမာ ချမ်းချမ်းသာသာ ရှိကြပါ၏လော”ဟု စသည်ဖြင့် (ပဋိသန္ဓာရ)နှုတ်ဆက်

၁-နှစ်မှတစ်ကြိမ် မြတ်ကထိန်

စကား မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထို့နောက် အလွန်ဝေးသော ခရီးမှ လာခဲ့ ကြပြီးလျှင် သင်္ကန်းများ မိုးစို၍ ပင်ပန်းနေကြသော ရဟန်းသုံးကျိပ် တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ကထိန်ခင်းခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူလိုက်ပါသည်။ ယနေ့တိုင်အောင် ကထိန်ခင်းခွင့် ရနေကြပေသည်။

(၄) ကထိန်ခင်းရခြင်း အကျိုးမှာ - ဒကာ၊ ဒကာမများက ကထိန် သင်္ကန်းလှူဒါန်းသဖြင့် ရဟန်းတော်များက ဝိနည်းကံဖြင့် ကထိန် ခင်းလိုက်သောအခါ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့မှ စ၍ တပေါင်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင် ကထိန်အကျိုး(၅)ပါးကို ရဟန်းတော်များ ရရှိကြပေသည်။ ကထိန်သင်္ကန်း လှူဒါန်းကြ သော ဒကာ၊ ဒကာမတို့သည်လည်း ရဟန်းတော်များ ရရှိသော အကျိုး(၅)ပါးနှင့် လျော်ညီစွာ အကျိုး(၅)ပါး ရရှိကြပေသည်။

(က) အနာမန္တစာရ = ပင့်ဖိတ်ထားသော ဆွမ်းစားရှိပါလျက် ထင် ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားဘဲ အရပ် တစ်ပါးသို့ သွားသော်လည်း အာပတ်မသင့် ခြင်းအကျိုးကို ရဟန်းတော်များ ရရှိကြပေ သည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ မပန်မကြား၊ လိုရာသွား၊ ပြစ်များမသင့်ပြီ။

ကထိန်သင်္ကန်း လှူဒါန်းကြသော ဒကာ၊ ဒကာမတို့သည်လည်း ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်းတို့၌ အရပ်ဒေသတစ်ပါးသို့ သွားလို သောအခါ သူတစ်ပါးတို့ တားဆီးခြင်းမပြုနိုင်။ လွတ်လပ်စွာ သွား နိုင်ခြင်းအကျိုးကို ရရှိကြပေသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ တားဆီးကင်းကွာ၊ လွတ်လပ်စွာ၊ လိုရာသွားနိုင်သည်။

(ခ) အသမာဒါနစာရ = တိစီဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားသော သင်္ကန်း
သုံးထည်တို့တွင် တစ်ထည်ထည်ကို ထား
လိုရာအရပ်၌ထားကာ သွားသော်လည်း အာ
ပတ်မသင့်ခြင်းအကျိုးကို ရဟန်းတော်များ
ရရှိကြပေသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ သုံးထည်ထဲမှာ၊ ထားလိုရာ၊
ထားကာသွားနိုင်သည်။

ကထိန်သင်္ကန်း လှူဒါန်းကြသော ဒကာ၊ ဒကာမတို့သည်လည်း
ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်းတို့၌ အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားလာခြင်း
ကိစ္စ၊ အလုပ်အကိုင်ကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်သောအခါ တာဝန်ကိစ္စများ
မလေးပါဘဲ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် ပြီးမြောက်ခြင်းအကျိုး
ကို ရရှိကြပေသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ တာဝန်ကိစ္စ၊ မလေးရ၊ ပေါ့လှလေတော့သည်။

(ဂ) ဂဏဘောဇန = (၄)ပါး၊ (၄)ပါးထက် ပိုလွန်သော ရဟန်းတော်
တို့ကို ထမင်းစားလာခဲ့ပါ၊ ဟင်းစားလာခဲ့ပါ၊
မှန်စားလာခဲ့ပါ စသည်ဖြင့် မအပ်သောဖိတ်
ခြင်းဖြင့် ဖိတ်အပ်သော ဆွမ်းဘောဇဉ်များကို
စားလိုက လိုက်၍ စားသော်လည်း အာပတ်
မသင့်ခြင်းအကျိုးကို ရဟန်းတော်များ ရရှိကြ
ပေသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ လေးပါးတူပင်၊ ဂိုဏ်းဘောဇဉ်၊
စားချင်စားနိုင်သည်။

၁-နှစ်မှတစ်ကြိမ် မြတ်ကထိန်

ကထိန်သင်္ကန်း လှူဒါန်းကြသော ဒကာ၊ ဒကာမတို့သည်လည်း ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း၌ စားလိုရာ အာဟာရအမျိုးမျိုးတို့ကို စားချင်တိုင်း စားပါသော်လည်း ဗိုက်နာခြင်း၊ ဝမ်းလျှော့ခြင်း၊ အဆိပ် ဖြစ်ခြင်းစသော ဘေးဖြစ်ခြင်းမည်သည် မရှိ၊ စားသမျှ ကြေညက် ခြင်းအကျိုးကို ရရှိကြပေသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ စားလိုရာများ၊ စားသော်ငြား၊ ဘေးကားမဖြစ်ပြီ။

(ဃ) ယာဝဒတ္တစီဝရ = များစွာသော သင်္ကန်းတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်မတင်၊ ဝိကပ္ပနာမပြုပါဘဲ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့မှစ၍ တပေါင်းလပြည့်နေ့တိုင် အောင် ငါးလအထိ သိမ်းဆည်းထားပါသော် လည်း အာပတ်မသင့်ခြင်းအကျိုးကို ရဟန်း တော်များ ရရှိကြပေသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ သင်္ကန်းများစွာ၊ ငါးလမှာ၊ သိမ်းကာထားနိုင်သည်။

ကထိန်သင်္ကန်း လှူဒါန်းကြသော ဒကာ၊ ဒကာမတို့သည်လည်း ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း၌ စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ပတ္တမြား စသည် များစွာသော ရတနာတို့ကို သိမ်းဆည်းထားပါသော်လည်း ရန်သူမျိုး (၅)ပါး ဘေးရန်များ မရှိပါဘဲ ကောင်းမွန်စွာ သိမ်းဆည်းထားနိုင်ခြင်း အကျိုးကို ရရှိကြပေသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ပစ္စည်းအများ၊ သိမ်းပိုက်ထား၊ ဘေးကားမရှိပြီ။

(င) ယောစတတ္တစီဝရပျီဒ = ကထိန်ခင်းပြီးသည်မှနောက်၌ ကထိန် ခင်းသော ကျောင်းတိုက်သို့ တစ်ပါး သော ကျောင်းတိုက်က သံဃာတော်

များ လာရောက်နေထိုင်ကြရာတွင်
သံဃာအားလုံးအတွက် သင်္ကန်းလှူ
ဒါန်းပါသော်လည်း မူလ ကထိန်ခင်း
ထားသော ကျောင်းတိုက်က သံဃာ
တော်များကသာ ပိုင်ဆိုင်ရရှိခြင်းအကျိုး
ကိုလည်း ရရှိပေသည်။

**ဆောင်ပုဒ် ။ သံဃာလှူငြား၊ သင်္ကန်းများ၊
သူ့အားသာဖြစ်သည်။**

ကထိန်သင်္ကန်း လှူဒါန်းကြသော ဒကာ၊ ဒကာမတို့သည်လည်း
ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်းတို့၌ ကိုယ့်ပစ္စည်းများကို ကိုယ်မပေးလို
က ဘယ်လိုတန်ခိုးအာဏာ ကြီးမားသူကမှ အနိုင်အထက်ပြု၍ မယူ
နိုင်။ ကိုယ်ကပေးမှသာ ယူလိုခြင်းအကျိုးကို ရရှိကြပေသည်။

**ဆောင်ပုဒ် ။ ကိုယ့်ပစ္စည်းများ၊ သူတစ်ပါး၊
ယူသွားကင်းပသည်။**

(၅) ကထိန်သင်္ကန်းအလှူ မွန်မြတ်သည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ ရဟန်းတော်
တို့သည် ကထိန်သင်္ကန်းမှ တစ်ပါးသော သင်္ကန်းများကို အလို
ရှိသောအခါ မိဘ ဆွေမျိုးများထံမှာလည်း တောင်းကောင်း
ပေသည်။ သင်္ကန်းအလိုရှိသောအခါ တောင်းခံပါဘုရားဟု
ဖိတ်ထားသောသူများထံမှာလည်း တောင်းကောင်းပါသည်။
ကထိန်သင်္ကန်းကိုမူ မိဘ ဆွေမျိုးများနှင့် ဖိတ်ထားသူများထံ
၌ မတောင်းကောင်းပေ။ ကောင်းကင်မှ ကျလာသကဲ့သို့ ဒကာ၊
ဒကာမများ သူ့အလိုအလျောက် သဒ္ဓါတရားဖြစ်ပွား၍ လှူဒါန်း
လာသော သင်္ကန်းကိုသာ ခံယူ၍ ကထိန်ခင်းရပေသည်။ ဤ

၁-နှစ်မှတစ်ကြိမ် မြတ်ကထိန်

ကဲ့သို့ တောင်းခံခြင်း လုံးဝမပါ။ သန့်ရှင်းဖြူစင်စွာ ရရှိသော သင်္ကန်းဖြစ်၍ မွန်မြတ်လှပေသည်။ မွန်မြတ်သည်ဟု ဆိုရပေ သည်။

ကထိန်သင်္ကန်းမှ တစ်ပါးသောပစ္စည်း(၄)ပါးကို သဒ္ဓါတရားရှိသူ ဒကာ၊ ဒကာမများက လှူဒါန်း၍ ခံယူကြရသောအခါ မြတ်စွာဘုရား က “ချစ်သားရဟန်းတို့ ... ရဟန်းသီလ မရှိဘဲ သူတစ်ပါး လှူဒါန်း သော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံရခြင်းသည် မီးအလှူတောက်လောင်နေသော သံပြားကို ဝတ်ရုံရသည်ထက်ပင် ဆင်းရဲဒုက္ခ များလှပေသည်။ ဆွမ်း ကို သုံးဆောင်ခြင်းသည် အလှူပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေသော သံတွေခဲကို မျိုရသည်ထက်ပင် ဆင်းရဲဒုက္ခ များလှပေသည်။ ကျောင်း ထဲ၌ နေထိုင်ခြင်းသည် အလှူပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေသော သံနှောင်အိမ်ထဲ၌ နေရသည်ထက်ပင် ဆင်းရဲဒုက္ခ များလှပေသည်” စသည်ဖြင့် နှိပ်ကွပ်၍ သတိပေးစကား မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

ကထိန်သင်္ကန်းကို အလှူခံရာ၌ ရဟန်းတော်များကို ချီးမြှောက် ၍ မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။ “ချစ်သားရဟန်းတို့ ... ကထိန်သင်္ကန်း ကိုလည်း ခံယူကြစေ၊ ကထိန်အကျိုးတရား(၅)ပါးကိုလည်း တစ်လမှ ငါးလအထိ ရရှိကြစေ” ဟု ချီးမြှောက်၍ မိန့်ကြားတော်မူသောကြောင့် ကထိန်သင်္ကန်းအလှူသည် မွန်မြတ်လှပေသည်။ မွန်မြတ်သည်ဟု ဆိုရပေသည်။

ကထိန်သင်္ကန်းအလှူသည် တစ်နှစ်မှတစ်ကြိမ်၊ တစ်ကြိမ်မှာ လည်း တစ်လအတွင်းသာ၊ တစ်လအတွင်းမှာလည်း တစ်ရက်ဖြင့် သာ အပြီးခင်းရသောကြောင့် မွန်မြတ်လှသည်ဟု ဆိုရပေသည်။

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိဿာဆရာတော်